

Retten i Helsingør - retsafdelingen

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 11. februar 2016 i sag nr. BS 3B-1667/2014:

[Indklagede]

[Adresse]

Mod

Advokatnævnet

Kronprinsessegade 28

1306 København K

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen vedrører Advokatnævnets kendelse af 31. oktober 2014, hvor Nævnet idømte [indklagede] en tillægsbøde på 10.000 kr.

Denne kendelse har [indklagede] i medfør af retsplejelovens § 147 d indbragt for retten med påstand om ophævelse, subsidært formildelse.

Twistepunktet under hovedforhandlingen er centreret om, hvorvidt [indklagede] efter en bortvisning af en ansat advokat, [advokat A] for sent udleverede 2 sager af [advokat A's] egne sager til denne, og om der herved var en risiko for, at [advokat A's] klienter kunne lide et tab.

Advokatnævnet, der oprindeligt påstod sagen afvist, har efter sin endelige påstand påstået kendelsen stadfæstet.

Advokatnævnets begrundelse for kendelsen er således:

"Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Flere af klagepunkterne i denne sag har imidlertid direkte tilknytning til sagsvaretagelsen, herunder klienternes risiko for at lide retstab, og Advokatnævnet finder på den baggrund, at en række af klagepunkterne skal henføres til retsplejelovens § 126, stk. 1.

Det fremgår med al tydelighed af sagen, at konfliktniveauet mellem advokat [advokat A] og [indklagede] som følge af bortvisningen var højt. Begge advokater var imidlertid forpligtede til at sikre, at sagerne til stadighed havde en sagsansvarlig advokat, og at risikoen for retstab blev elimineret.

Navnlig med henvisning til [advokat A's] e-mails af 24. januar 2012 til [bynavns] byret og e-mail af 1. februar 2012 til retten i [bynavn], og for så vidt angår sidstnævntes sag, [indklagedes] meddelelse i e-mail af 3. februar 2012 om, at sagen ville blive tilbageholdt til sikkerhed for et salærtilgodehavende, finder Advokatnævnet, at sagsoverdragelsen medførte risiko for, at klienter ville lide retstab, og at denne risiko må tilskrives [indklagedes] adfærd.

[Indklagede] har på den baggrund tilsidesat god advokatskik ved ikke straks at have udleveret sager vedrørende verserende retssager, hvori der var frister, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1. Advokatnævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at hensynet til klienterne er lang vigtigere end et eventuelt økonomisk mellemværende mellem de involverede advokater, eller [indklagedes] eventuelle salærtilgodehavende hos klienter i disse sager.

Advokatnævnet finder herefter, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at have forsinket udleveringen af sagsakter vedrørende verserende retssager eller at have udøvet tilbageholdsret heri, uden at betingelserne herfor var opfyldt.

[Indklagede] er senest ved Advokatnævnets kendelse af 27. februar 2013 pålagt en bøde på 30.000 kr. for tilsidesættelse af god advokatskik.

Da forholdet i nærværende sag er begået forud for ovennævnte afgørelse, og da en samtidig påkendelse skønnes at ville have medført en forhøjelse af sanktionen, udmåles en tillægssanktion, jf. princippet i straffelovens § 89.

Advokat nævnet pålægger derfor [indklagede] en tillæggsbøde på 10.000 kr. i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1".

Oplysningerne i sagen

Advokat [advokat A], der siden 1998 først som stud. jur. og fra 2006 som advokat, var ansat hos [indklagede], blev den 11. januar 2012 bortvist. Advokat [advokat A], der i følge sin ansættelseskontrakt havde ret til egne sager, skrev ved e-mail den 20. januar 2012 til [indklagede] bl.a.:

"Som aftalt fremsender jeg nedenfor en foreløbig liste over sager som skal overdrages straks.....

Jeg skal ikke undlade at gentage at der i ansættelsesaftalen af 4. oktober 2012 vedrørende egne sager, står at,

I forbindelse med aflevering af sagerne kan der som følge af dette ikke ske yderligere afregning end de der er foretaget på sagen"

I e-mail af 24. februar til [bynavns] Byret i sagen [...] anførte advokat [advokat A] bl.a.:

"Med henvisning til ovenanførte sag samt telefonisk drøftelse med retten skal jeg venligst anmode om retten om at ovennævnte sag som er berammet til

hovedforhandling torsdag den 26. januar 2012, kl. 9:30

OMBERAMMES

idet der er opstået den helt ekstraordinære situation at jeg ikke længere er ansat hos [X Advokater].

Jeg har forgæves forsøgt at få sagen overdraget idet bemærkes, at det først er lykkedes her til morgen og dette uagtet at jeg har forsøgt siden 11. januar 2012.

Det er min opfattelse, at jeg ikke har mulighed for at forberede sagen på en sådan måde at jeg vil kunne varetage klientens sag på en sådan måde at det er i klientens tarv hvorfor jeg venligst skal anmode om at sagen omberammes."

Sagen blev omberammet, og der var under hovedforhandlingen enighed om, at sagen blev overbragt den 23. januar 2012 og ikke som angivet i e-mailen den 24.

I den følgende periode var der en del korrespondance mellem [indklagede] og klienter i advokat [advokat A's] egne sager og mellem [indklagede] og [advokat A].

Fredag den 27. januar skrev [indklagede] ved telefax til Retten i [bynavn] og anmodede om, at en sag mellem [Æ] og [Ø], hvor der var berammet et forberedende møde mandag den 30. januar 2012, kl. 9:15 blev omberammet. Det fremgår af henvendelsen, at anmodningen om udsættelse skyldtes, at [advokat A] ikke længere var ansat hos [indklagede], der ikke på det tidspunkt var klar over, om sagen kunne overdrages til [advokat A's]. Telefaxen er afsendt efter kl. 15.00.

[Advokat A] skrev bl.a. følgende i e-mail af 1. februar 2012 til Retten i [bynavn] med kopi til [indklagede] vedrørende en verserende retssag – [Æ] mod [Ø]:

"Med henvisning til ovennævnte sag skal jeg til rettens orientering oplyse at jeg hele tiden har været advokat for sagsøger i nærværende sag dog har jeg indtil videre ikke kunnet få udleveret sagen fra min tidligere arbejdsgiver og dette uagtet at jeg dels skriftlig og dels mundtligt har anmodet om at få min sag udleveret. Min repræsentation i nærværende sag har min tidligere arbejdsgiver været bekendt med.

Som følge af min tidligere arbejdsgivers modvilje mod at udlevere mig min sag så har jeg desværre ikke kunne give møde til det berammede retsmøde mandag den 30. januar 2012."

Det fremgår af de faktiske oplysninger, at Retten i [bynavn] ikke tillagde udeblivelsen fra retsmødet (telefonmøde) udeblivelsesvirkning.

Af e-mail af 3. februar 2012 fra [indklagede] til [advokat A] vedrørende

sidstnævntes e-mail til Retten i [bynavn] fremgår bl.a.:

"I fortsættelse af ovennævnte sag samt din mail til retten i [bynavn] af 2. februar 2012, hvor du oplyser, at repræsentere [Æ] fremsendes som vedhæftet fil fakutra for det i j.nr. 3288.0008 udførte arbejde i henhold til den af dig foretagne tidsregistrering.

For god ordens skyld bemærkes, at sagen bliver tilbageholdt indtil din klient har foretaget betaling af ovennævnte faktura, idet jeg indtil da opfordrer dig til at foretage det nødvendige overfor retten, således at din klient ikke lider retsstab i denne forbindelse."

Efter at sagen var tilskåret til alene at omhandle de to ovennævnte sager, har parterne frafaldet såvel vidne- som partsforklaringer under hovedforhandlingen.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har gjort gældende, at efter at sagen er skåret til, således at den kun omhandler to klagepunkter bør den pålagte sanktion allerede af denne grund ophæves eller nedsættes væsentligt, jf. også Højesterets dom af 6. januar 2016 (Sag 30/15)

Det gøres endvidere gældende, at sagsøger straks efter bortvisningen fremsendte udskrift af [advokat A's] kalender således, at denne kunne medvirke til en korrekt håndtering af sine egne sager, og at de senere opståede problemer alene skyldes [advokat A's] optræden. Sagen [...] blev - efter anmodning den 20. januar 2012 - uden ugrundet ophold udleveret den 23. januar 2012.

Det gøres i den forbindelse gældende, at [advokat A] ikke i perioden fra modtagelsen af udskrift af kalender den 12. januar 2012 og frem til anmodning om udlevering af sagen den 20. januar 2012 rettede henvendelse til sagsøger i sagen. Det viste sig i øvrigt, at der skulle indkaldes et vidne i sagen, hvilket sagsøger ikke tidligere havde vidst noget om. Dette vidne burde [advokat A] have indkaldt før sin bortvisning.

Det gøres vedrørende den anden sag gældende, at sagsøger var berettiget til at tilbageholde sagsakterne, da sagsøger havde et ubetalt og forfaldent salærkrav, og da der ikke var risiko for retstab for klienten.

Det gøres gældende, at tilbageholdelsen skyldtes [advokat A's] meddelelse til klienten om, at sagsøger ikke var berettiget til opkrævning af salær efter den 11. januar 2012, og at sagsøger frem til udleveringen af sagsakterne varetog klientens tarv og at der derfor ikke var risiko for tab for klienten.

Sagsøgte har gjort gældende, at sagsøger ved sin adfærd omkring udlevering af sager, der var [advokat A's] sager efter [advokat A's] bortvisning har tilsidesat god advokatskik og at valget af sanktion og udmåling af bøde er passende. I begge de to sager opstod der på grund af sagsøgers tilbageholdelse af sagerne en reel risiko for, at [advokat A's] klienter ville lide et tab og det er uden betydning, at dette ret faktisk ikke skete! Når der er blot en risiko for, at en klient kan lide et tab må hensynet til et eventuelt uafklaret salærkrav vige. I begge sager påhvilede advokatopdraget således

advokat [advokat A], Sagsøgers adfærd med tilbageholdelse af sagsakter har forhindret advokat [advokat A] i at udføre dette opdrag og dette har medført en reel risiko for, at klienterne kunne have lidt et tab.

Sagsøger burde derfor som anført af Advokatnævnet straks have udleveret sagerne, selvom han muligt herved havde sværere ved at varetage sine salærinteresser.

Retten's begrundelse og afgørelse

Retten finder som Advokatnævnet, at der, som de to sager er beskrevet, har været en reel risiko for, at advokat [advokat A's] klienter kunne lide et tab ved at sagsøger ikke straks udleverede sagsakterne, og at sagsøger derfor har tilsidesat hensynet til god advokatskik. Det bemærkes, at sagsøgers telefax til retten i [bynavn] er modtaget efter retten's åbningstid om fredagen og derfor juridisk først er modtaget mandag morgen umiddelbart forud for det berammede retsmøde. I samme sag har sagsøger endda udtrykkeligt erklæret, at han ikke ville udlevere sagsakterne, før hans salær er betalt. Dette må antages at være en åbenlys tilsidesættelse af god advokatskik, da hensynet til klienten herved er tilsidesat til fordel for eget salærkrav. Retten finder den udmålte sanktion passende og stadfæster derfor Advokatnævnet's afgørelse.

Thi kendes for ret:

Advokatnævnet's kendelse af 31. oktober 2014 stadfæstes.

Inden 14 dage fra dato betaler sagsøger, [indklagede] sagsomkostninger til sagsøgte med 15.000 kr.

Flemming Sorth
Retsassessor

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Helsingør, den 11. februar 2016.

Flemming Sorth, Retsassessor

København, den 31. oktober 2014

Sagsnr. 2013 - 295/MKJ
1. og 3. advokatreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [advokat A] klaget over [advokat B], som har modklaget over [advokat A].

Sagens tema:

[Advokat A], der indtil 11. januar 2012 var ansat hos [X Advokater], har bl.a. klaget over, at [advokat B] har tilsidesat god advokatskik ved at have udøvet tilbageholdsret i sager, som han var berettiget til at medtage ved sin fratrædelse, og ved at have faktureret klienterne i disse sager.

[Advokat B] har modklaget over, at [advokat A] har tilsidesat god advokatskik ved bl.a. at have denuncieret over for klienterne med den følge, at sækkravene endte i retssager, og ved at have repræsenteret klienterne i disse sager.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 21. januar 2013.

Modklagen er modtaget i Advokatnævnet den 28. januar 2013.

Sagsfremstilling:

Det fremgår af sagen, at [advokat A] fra 1998, først som stud.jur. og siden 2006 som advokat, var ansat hos [X Advokater] v/[advokat B]. Af ansættelseskontrakten fremgår bl.a.:

[...]

[Advokat A] blev bortvist fra [X Advokater] den 11. januar 2012.

Denne sag drejer sig hovedsagelig om håndteringen af egensagsporteføljen i henhold til ansættelseskontrakten.

Ved e-mail af 20. januar 2012 til [advokat B] skrev [advokat A] bla.:

”Som aftalt fremsender jeg nedenfor en foreløbig liste over sager som skal overdrages straks. Som tillige oplyst har jeg rykket nogle af de personer som ikke har foretaget betaling for skyldig udestående. [Virksomhed Y] er blevet rykket og [virksomhed Y] skulle have betalt fakturaen på 250.000 kr. Er den gået ind ?. Hvis du sender mig en liste over andre udestående klienter så skal jeg forsøge at få dem til at betale såfremt der ikke er indgået andre aftaler med disse.

Jeg skal ikke undlade at gentage at der i ansættelsesaftalen af 4. oktober 2012 vedrørende egne sager står at, [...]

I forbindelse med aflevering af sagerne kan der som følge af dette ikke ske yderligere afregning end det der er foretaget på sagen.

HASTESAGER

[...]

[...]”.

I e-mail af 24. januar 2012 til [Byretten] i sagen (...) anførte [advokat A] bla.:

”Med henvisning til ovenanførte sag samt telefonisk drøftelse d.d. med retten skal jeg venligst anmode om retten om at ovennævnte sag som er berammet til hovedforhandling torsdag den 26. januar 2012 kl. 09:30

OMBERAMMES

idet der er opstået den helt ekstraordinære situation at jeg ikke længere er ansat hos [X] Advokater.

Jeg har forgæves forsøgt at få sagen overbragt til mig selv idet bemærkes, at dette først er lykkedes her til morgen og dette uagtet at jeg har forsøgt siden 11. januar 2012.

[...]

Det er min opfattelse, at jeg ikke har mulighed for at forberede sagen på en sådan måde at jeg vil kunne varetage klientes sag på en sådan måde at det er i klientens tarv hvorfor jeg venligst skal anmode om at sagen omberammes.”

[Advokat B] rettede ved brev af 25. januar 2012 henvendelse til [virksomhed Z] med forespørgsel om, hvorvidt nogle konkret oplyste sager skulle videreføres af [advokat A]. [Advokat B] redegjorde for den på sagerne registrerede tid, og bad om [virksomhed Z] eventuelle bemærkninger hertil, inden sagerne blev afregnet. Ligeledes bad [advokat B] om svar inden 6 dage, idet han i modsat fald så sig nødsaget til at udtræde af sagerne og afslutte disse på det foreliggende grundlag.

[Advokat B] rettede også henvendelse til andre klienter, og [virksomhed Æ] oplyste ved e-mail til [advokat B] den 26. januar 2012, at A var selskabets advokat.

I e-mail af 27. januar 2012 til [advokat A] skrev [advokat B] bl.a.:

I forbindelse med overdragelse af klienter/sager til dig kan jeg til orientering oplyse, at vi har tilskrevet samtlige klienter med frist til den 1. februar 2012 til at svare på/ acceptere at vi overdrager dig sagerne.

Jeg har foreløbig 17 klienter/sager klar som du efter aftale med mig kan afhente i receptionen eller eventuelt vente til efter fristens udløb den 1. februar 2012.

De klienter som ikke indenfor ovennævnte frist har rettet henvendelse til os med behørig instruks vil jeg muligvis forsøge, at tage kontakt til for at få en afklaring eller skriftlig meddele, at jeg udtræder, hvorefter sagen vil blive returneret til klienten.

Hvis der måtte være klienter, hvor du har fået tilsagn om at skulle føre sagerne videre skal jeg venligst bede dig meddele mig dette med angivelse af j.nr. og navne på disse klienter, hvorefter sagerne kan overdrages til dig.

For god ordens skyld bemærkes, at det efter min opfattelse er overordentligt væsentligt, at formalia overholdes da der er tale om fortrolige forhold og fortrolige oplysninger som jeg ikke uden videre kan overdrage til dig uden klienternes udtrykkelige accept bortset naturligvis fra de klienter som du oplyser at have fået tilsagn fra, jf. ovenfor.

Sager, som er klar til overdragelse:

[...]”.

Ved brev af 30. januar 2012 til bl.a. [revisionsfirmaet XX] skrev [advokat A], som nu drev virksomhed fra [adresse], bl.a. følgende:

”Som De tillige telefonisk har fået meddelelse om, så er jeg ikke længere tilknyttet [advokat B] i dennes personligt ejet virksomhed.

Det skal jeg præciseres, at jeg i henhold til min ansættelsesaftale af 6. oktober 2006 afsnit 8.5 er berettiget til, at

”medtage egne sager og der skal ikke ske betaling til kontoret for egne sager dersom disse ikke er faktureret.”

De kan som følge af min ansættelsesaftale afsnit 8.5 alene med frigørende virkning betale skyldig udestående – for medgået tid der ikke er faktureret frem til 11. januar 2012 – til undertegnede, hvorfor eventuel betaling til [advokat B] for dennes udstedelse af fakturaer efter 11. januar 2012 ikke fritager Dem for betaling til underegne.

Kopi af min ansættelsesaftale af 6. oktober 2006 vedlægges til Deres orientering.”

I e-mail af 31. januar 2012 til [advokat B] anførte [advokat A] bl.a.:

”Med henvisning til nedestående mail skal jeg oplyse, at Deres adfærd i forbindelse med fremsendelse af skrivelser direkte til mine klienter er i strid med advokatetiske regler. De har allerede fået en liste over hvilke klienter som undertegnede har samt hvilke klienter der har givet undertegnede instruks om at sagerne skal overdrages til undertegnede. I den forbindelse skal jeg ikke undlade at bemærke, at mange af mine klienter har været klienter hos mig gennem 10 år og at De også er bekendt med dette jf. tillige de mange årlige afregningslister over provision på egensager idet det særligt bemærkes at De fortsat ikke har afregnet denne del af provisionen. Denne del kan De roligt regne med at jeg vender tilbage til.”

[Advokat A] skrev bl.a. følgende i en e-mail af 1. februar 2012 til Retten i [bynavn] med kopi til [X Advokater] vedrørende en verserende retssag – (...):

”Med henvisning til ovennævnte sag skal jeg til rettens orientering oplyse at jeg hele tiden har været advokat for sagsøger i nærværende sag dog har jeg indtil videre ikke kunnet få udleveret sagen fra min tidligere arbejdsgiver og dette uagtet at jeg dels skriftlig og dels mundtligt har anmodet om at få min sag udleveret. Min repræsentation i nærværende sag har min tidligere arbejdsgiver været bekendt med.

Som følge af min tidligere arbejdsgivers modvilje mod at udlevere mig min sag så har jeg desværre ikke kunne give møde til det berammede retsmøde mandag den 30. januar 2012.”

[Advokat A] gentog i e-mails af 1. februar og 2. februar 2012 til [advokat B], at han fandt [advokat B's] henvendelse til klienterne i strid med god advokatskik og tog forbehold for at indgive klage til Advokatnævnet. I e-mailen af 2. februar 2012 rejste [advokat A] tillige indsigelse mod [advokat B's] afregninger i forhold til [virksomhed Ø].

Ved e-mail af 3. februar 2012 til [advokat A] fremsendte [advokat B] kopi af fakturaer udstedt til [virksomhed Z] og anførte bl.a.:

For god ordens skyld bemærkes, at jeg naturligvis har noteret din bemærkning om, at det ikke skulle være et krav som berettiger udfakturering, hvilket jeg er helt uforstående overfor, jf. din egen tidsregistrering og fordi der mig bekendt aldrig har været en politik her på kontoret om at der udføres gratis arbejde.

Til orientering kan jeg oplyse, at såfremt din klient ikke betaler rettidigt vil der blive taget de for sagen nødvendige retlige skridt.”

Af e-mail også af 3. februar 2012 fra [advokat B] til [advokat A] vedrørende sidstnævntes e-mail til Retten i [bynavn] fremgår bl.a.:

”I fortsættelse af ovennævnte sag samt din mail til retten i [bynavn] af 2. februar 2012, hvor du oplyser, at repræsentere [navn] fremsendes som vedhæftet fil faktura for det i j.nr. [...] udførte arbejde i henhold til den af dig foretagne tidsregistrering.

[...]

For god ordens skyld bemærkes, at sagen bliver tilbageholdt indtil din klient har foretaget betaling af ovennævnte faktura, idet jeg indtil da opfordrer dig til at foretage det nødvendige overfor retten, således at din klient ikke lider retstab i denne forbindelse.”

I e-mail af 6. februar 2012 til [advokat A] præciserede [advokat B], at uanset om der var tale om klienter, som [advokat A] havde skaffet, var der alene tale om en klientrelation til [X Advokater] og ikke til [advokat A], ligesom [advokat B] kritiserede, at debiteringen i visse sager ikke var ajour. Af e-mailen fremgår bl.a.:

”Indledningsvis finder jeg anledning til at orientere dig om, at alle klienter er klienter hos [X Advokater] desuagtet at det er dig, som har behandlet disse sager som ansat her i virksomheden.

Uanset om det er en klient du har fået fra mig eller om det er en klient du selv har fået ind i virksomheden er der alene tale om en klientrelation til [X Advokater] og ikke til dig.

Under forudsætning af at du har indhentet behørig bemyndigelse fra de enkelte klienter og som følge heraf overfor mig oplyser, at være advokat for disse med angivelse af navn og eventuelt journalnummer kan disse sager overdrages til dig alternativt at jeg har modtaget en direkte meddelelse fra klienten om at denne ønsker sagen overdraget til dig.

Det bemærkes dog at selvom du måtte oplyse at have en sådan bemyndigelse eller at klienten har givet meddelelse om overdragelse til dig vil disse sager ikke blive udleveret, såfremt [X Advokater] har et tilgodehavende hos disse klienter.

Jeg anmoder dig derfor følgelig på ny med angivelse af navn og eventuelt journalnummer meddele hvilke klienter du har indhentet bemyndigelse fra om at repræsentere, således at de sager, hvor der ikke er et åbenstående beløb, kan udleveres til dig – gerne i dag, jf. din mail her til formiddag.

For god ordens skyld kan jeg oplyse, hvilket jeg også har gjort gældende tidligere, at der i et uacceptabelt stort omfang er klienter, som endnu ikke har betalt vore tilgodehavender i henhold til de fakturaer som du selv har udskrevet og overfor hvilke jeg har fremsat påkrav om betaling med behørigt inkassovarsel.

Endvidere har jeg desværre også måttet konstatere, at der for en del klienters vedkommende er debiteret et ikke ubetydeligt antal timer, hvor du, mens du har fået løn her i virksomheden, ikke har foretaget udfakturering.

Dette er naturligvis ganske uacceptabelt og jeg forbeholder mig i videst muligt omfang, at foretage det for disse sager nødvendige, herunder det forhold, at jeg finder det særdeles kritisabelt, at du som ansat her i virksomheden har udført arbejde og ført sager over en meget lang periode og i nogle tilfælde flere år uden at klienterne er blevet faktureret herfor i henhold til dine egne tidsregistreringer.

Som bekendt har jeg overfor disse klienter forelagt dine tidsregistreringer og anmodet om eventuelle bemærkninger hertil. Som følge af at jeg ikke har fået nogen relevante indsigelser heroverfor har jeg udfaktureret overfor disse klienter.”

Af [advokat A's] svar, jf. e-mails af 7. februar 2012, fremgår bl.a.:

”Indledningsvis bemærkes at samtlige tidligere fremsendte mails har været drøftet indgående med advokatmyndighederne og andre relevante instanser hvorfor Deres afsluttende bemærkninger i mail nedenfor findes direkte i modstrid med virkeligheden.

Det er som tillige tidligere oplyst min opfattelse at De er ude på et sidespor i hvilket De tillige har været i så mange andre situationer gennem mit lange ansættelsesforløb hos Dem. De er i færd med at opbygge en perlerække af usandheder som åbenbart skal passes ind i et tænkt sagsforløb som intet har med virkeligheden at gøre.

Såfremt De ikke frivilligt vil udlevere sagerne så er der ikke meget at gøre ved dette pt. men relevante instanser må tage stilling advokatetiske regler samt andre regler i henhold til særlovgivningen.

Særligt skal jeg bemærke at jeg allerede fra start hvilket sige straks efter 11. januar 2012 skriftligt har oplyst hvilke klienter som hele tiden har været mine klienter og herunder hvilke klienter som har givet mig opdrag til at fortsætte som advokat for disse.

[...]

Særligt skal jeg tillige præcisere at De IKKE kan udøve tilbageholdsret i sager hvor mine klienter kan risikere at lide retstab hvorfor De er forpligtet til at udlevere alle sager som bliver ført ved retten, fogedretten samt voldgiftsnævnet for bygge- og anlægsvirksomhed samt sager hvor der er frister som skal overholdes således at der ikke opstår forældelsesproblemstillinger.

[...]

I relation til Deres bemærkninger om skyldigt salær, faktureret salær efter 11. januar 2012 samt medgået tid skal jeg bemærke følgende;

Som tidligere oplyst så vil alle udestående faktura blive betalt i henhold til de aftaler som er indgået idet det præciseres at jeg selvfølgelig vil være behjælpelig med dette jf. mail herom tidligere. Jeg skal i den forbindelse ikke undlade at bemærke, at jeg som tidligere oplyst har en væsentlig interesse i disse bliver betalt og endvidere har jeg en væsentlig interesse i at der bliver faktureret så meget som muligt idet jeg gennem årene har fået provison af mine egne sager tillige.

Alle sager hvor De har faktureret mine klienter efter 11. januar 2012 afvises i sin helhed og dette gælder både de klienter som er nævnt i mine tidligere mails men også De klienter som har været mine klienter og som ikke er nævnt i tidligere mails.

[...]

De fakturaer som De har udstedt efter den 11. januar 2012 er i strid med denne bestemmelse og endvidere har de faktureret i sager som er afsluttet. Deres måde at fakturere på må efter min opfattelse betegnes som grov salærdebitering (salærrov), der er åbenbart ubegrundet og i strid med den tillid og værdighed som en advokat skal udvise. Det nævnte er i strid med god advokatskik.”

[...]

”I fortsættelse af min mail d.d. skal jeg præcisere at Dersom jeg ikke fået oplyst BS-numre, FS-numre, FS-numre samt voldgiftsnumre på sager som føres ved retter senest i morgen onsdag kl. 12:00 vil jeg anbefale mine klienter at indbringe de enkelte sager for advokatmyndigheder.”

Der var i den følgende periode mailkorrespondance mellem [advokat A] og [advokat B] om udlevering af sagsakter, og det kan udledes, at [advokat A] dels kritiserede processen omkring udlevering af sager, dels at der blev udøvet tilbageholdsret i visse sager.

[Advokat B] bekræftede ved brev af 10. februar 2012 til [virksomhed 1], at der var aftalt en afdragsordning med 8.000 kr. pr. måned vedrørende en gæld til Revisionsfirmaet [...]. [Advokat A] har oplyst, at Revisionsfirmaet [...] indgik i hans egensagsportefølje.

Den 27. februar 2012 udtog [advokat B] stævning mod [virksomhed 2] for et salærkrav.

[Advokat B] meddelte ved e-mail af 14. marts 2012 til [advokat A], at en anden klient ikke havde kunnet indfri [X Advokaters] tilgodehavende, og at der ville blive udtaget stævning.

[Forsikringsselskab] anførte i brev af 15. marts 2012 i et brev til [advokat B] vedrørende retshjælpsforsikringssag med [navn] og [navn] som klienter, at forsikringsselskabet havde behov for yderligere oplysninger, før der kunne tages stilling til anmodningen om retshjælp.

Ved e-mail af 16. marts 2012 til [advokat B] rykkede [advokat A] for udlevering af de resterende sager.

Den 23. marts 2012 skrev [advokat A] til [forsikringsselskab] vedrørende retshjælpsforsikringssagen med [navn] og oplyste, at fremtidig korrespondance i sagen skulle ske til ham, ikke [X Advokater].

Ved telefaks af 29. marts 2012 til [Byretten] bad [advokat A] om udsættelse i 3 uger, idet han i retssagen B mod [virksomhed 2] ikke havde haft mulighed for at drøfte sagen med sin klient [virksomhed 2].

Det fremgår af sagen, at [advokat C] tillige repræsenterede nogle af de klienter, som havde modtaget slutaftregning fra [X Advokater].

Den 14. juni 2012 skrev [forsikringselskab] i retshjælpsforsikringsagen vedrørende [navn] bl.a. følgende til [advokat A]:

”Vi har noteret Deres bemærkninger om afregningsaftalen mellem Dem og [advokat B].

Vi bemærker, at vi har modtaget en henvendelse fra [X Advokater].

Denne besvarede vi den 15.marts 2012. Vi vedlægger brevet og beder Dem besvare dette.

Vor henvendelse af 15. marts 2012 medførte en besvarelse fra [X Advokater], der henviste til Dem for besvarelse af brevet. Vi har dags dato tilskrevet [X Advokater] angående Deres oplysninger om salæraftalen. Vi vedlægger brevet til orientering.”

Den 8. januar 2013 afsagde Retten i [bynavn] dom i en sag, som [advokat B] på vegne af [X Advokater] havde anlagt mod en tidligere klient, som [advokat A] havde overtaget. Af dommen fremgår bl.a.:

”Rettens begrundelse og afgørelse

Det arbejde, som ligger til grund for fakturakravet, blev udført af [advokat A] i sin egenskab af ansat advokat hos [advokat B]. [Advokat B] er derfor som udgangspunkt berettiget til at opkræve salær for dette arbejde, og der er ikke ført bevis for, at kravet er overdraget til [advokat A].

[...]

Thi kendes for ret:

[...] skal inden 14 dage til [advokat B] betale 66.675 kr. med tillæg af procesrente fra den 17. februar 2012, samt sagens omkostninger med 15.000 kr.”

Der blev afsagt voldgiftskendelse den 23. april 2013 – berigtiget den 1. maj 2013 – i en sag, hvor [advokat A] havde indklaget [advokat B] som følge af bortvisningen.

Det fremgår af voldgiftskendelsen, at bortvisningen af [advokat A] var uberettiget, og at [advokat B] skulle betale et nærmere bestemt beløb til [advokat A]. Voldgiftsretten afviste [advokat A's] tredje påstand i sagen, hvorefter [advokat B] skulle anerkende, at han var uberettiget til at fakturere [advokat A's] klienter i henhold til egensagsporteføljen for ikke-fakturereret tid frem til bortvisningen den 11. januar 2012 med følgende begrundelse:

[...]

Voldgiftskendelsen er i sin helhed fremlagt for Advokatnævnet, men dokumenteres ikke for så vidt angår øvrige klagepunkter.

Den 13. juni 2013 fastsatte Retten i [bynavn] sagsomkostninger i en sag anlagt af [advokat B] mod A. Det fremgår af udskriften af retsbogen, at sagen var hævet af [advokat B], da rette sagsøgte ikke var [virksomhed Z], men [virksomhed 3].

Den 30. juli 2013 meddelte [område] Politi [advokat A], at man opgav sigtelsen mod ham for at begået bedrageri/underslæb overfor [X Advokater] ved i perioden fra 2007 og frem til 2011 at have fået firmaet til at betale hans private udgifter. Det fremgår, at afgørelsen var begrundet med, at politiet vurderede, at [advokat A] ikke ville blive fundet skyldig i underslæb eller bedrageri.

Af udskrift af dombogen fra Retten i [bynavn] den 19. november 2013 i en sag anlagt af [advokat B] mod [virksomhed 3], nu under konkurs, fremgår bl.a.:

”Retten begrundelse og afgørelse

[Advokat A] og [navn] har overensstemmende forklaret, at der var indgået en salæraftale, og det var aftalt, at sagsøgte ikke skulle betale yderligere, end det hidtil fakturerede. Forklaringerne støttes af, at der forløb fra juni 2009 til januar 2012, uden at der blev fremsat krav om betaling for advokatbistanden,

der var afsluttet i juni 2009. Efter [advokat A's] forklaring og det om hans ansættelsesforhold hos sagsøger oplyste, lægges det til grund, at han var bemyndiget og legitimeret til at indgå salæraftaler.

Herefter frifindes sagsøgte for sagsøgerens krav."

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Hovedklagen

[Advokat A] har påstået, at [advokat B] har tilsidesat god advokatskik ved at have tilsidesat salæraftaler indgået mellem ham og hans klienter, ved at tilsidesat faktureringsforbuddet i ansættelseskontrakten og ved at have vægret sig ved at udlevere sagerne til ham. [Advokat A] har endvidere klaget over, at [advokat B] har tilsidesat god advokatskik ved at opkræve et "administrationsbidrag" på 25 kr. pr. opkrævning.

[Advokat A] har til støtte for sin påstand særligt gjort gældende, at han allerede inden [advokat B's] uberettigede fakturering gjorde opmærksom på, at en sådan ikke måtte finde sted med henvisning til ansættelseskontrakten. Han denuncierede i forhold til egne klienter og gjorde opmærksom på, at klienterne ikke var [advokat B] noget beløb skyldigt. Selv om [advokat B] ikke har haft et opdrag med disse klienter, har [advokat B] fastholdt fakturakravet og i visse tilfælde forfulgt kravet ved stævning.

Hans klienter er ved [advokat B's] adfærd blev sat i en ganske ubehagelig standpunktsrisiko, hvor de under trussel om udtagelse af stævning pludselig skulle tage stilling til aftalegrundlag m.v., herunder hvortil betaling kunne ske med frigørende virkning. Han var derfor nødsaget til at dokumentere over for klienterne, at [advokat B] ikke havde noget krav, hvilket bl.a. medførte, at han måtte fremlægge sin ansættelseskontrakt.

[Advokat B] har endvidere fremsat salærkrav over for forsikringsselskaber i retssager omfattet af hans egensagsportefølje, selv om dette ligeledes er uberettiget i henhold til aftalen om egensagsportefølje. [Advokat B] søgte i den forbindelse retsstridigt at opnå dobbeltdækning hos forsikringsselskaberne.

Ved fratrædelsen medtog han klienter omfattet af egensagsporteføljen. Til at begynde med var [advokat B] kortvarigt indstillet på at overdrage disse uden betingelser – både sager omfattet af egensagsporteføljen og klienter, der fremover ønskede ham som advokat. Da han imidlertid ikke ville opgive sit lønkrav, bonusser m.v., forsøgte [advokat B] at presse ham ved at betinge undladelse af politianmeldelse for de lønagtige forhold beskrevet i bortvisningsskrivelsen, og [advokat B] ændrede holdning i relation til udlevering af sagsakterne. Dette betød, at flere sager ikke blev overdraget, sådan som de skulle, herunder at [advokat B] uberettiget fremsatte salærkrav for arbejde, som han havde udført i forbindelse med egensagsordningen. Den dom, som er afsagt af Retten i [bynavn] den 8. januar 2013, og som [advokat B] påberåber sig som grundlag for at kunne opkræve salær, er anket.

[Advokat B] disponerede i sager bl.a. ved indgåelse af en afdragsordning, som var omfattet af egensagsporteføljen, og i retssager mod klienterne har han forsøgt at sætte klienterne i et dårligt lys uden saglig grund.

Udleveringen af sager var langsommelig. Selvom [advokat B] ved e-mail af 27. januar 2012 oplyste, at en række sager var klar til udlevering, så skete der først en delvis sagsoverdragelse i marts 2012 – dette uden at der blev givet fyldestgørende grund, og dette selv om klienterne havde meddelt, at de ønskede ham som advokat. Den omstændighed, at [advokat B] meddelte klienter omfattet af hans egensagsordning – herunder også klienter, der havde meddelt, at de ønskede at han fortsatte sagerne – at manglende svar på spørgsmålet om advokatvalg inden fristen, ville medføre, at sagen ville blive returneret til klienterne, havde karakter af chikane.

Særligt omkring risikoen for retstab som følge af forholdene omkring sagsudleveringen har [advokat A] henvist til sin e-mail af 24. januar 2012 m.fl. e-mails til domstolene omkring verserende retssager.

[Advokat B] indgav en grundløs politianmeldelse mod ham, og det er i sig selv en grov tilsidesættelse af god advokatskik. Forud herfor truede [advokat B] med politianmeldelsen som pression for at få ham til at opgive sit økonomiske krav mod [X Advokater].

[Advokat B] har ikke haft styr på den interne bogføring, og som følge heraf er faktureret forkert. I en sag blev et selskab faktureret for en privat bolighandel, og i andre sammenhænge blev fakturaer udstedt til de forkerte selskaber.

Særlig for så vidt angår klagen omkring "administrationsbidraget" har [advokat A] anført, at han nok næppe har den fornødne retlige interesse i klagepunktet, men [advokat B] er bekendt med, at bidraget, der rundt regnet indbringer 1 mio. kr. årligt, ikke er lovligt.

Modklagen

[Advokat A] har principalt påstået afvisning, subsidært frifindelse. Til støtte for afvisningspåstanden har [advokat A] gjort gældende, at klagen er åbenbart grundløs.

Til støtte for frifindelsespåstanden har [advokat A] særligt anført, at det i voldgiftsrettens kendelse i sagen mellem B og ham med al ønskelig tydelighed fremgår, at der var tale om uberettiget bortvisning, ligesom [advokat B's] bortvisningsgrunde fuldt og holdent blev "skudt ned".

[Advokat B] var uberettiget til at fakturere klienterne omfattet af egensagsporteføljen, og det var derfor ikke i strid med god advokatskik, at han sendte denunciationskrivelsen til klienterne. Den eneste grund til, at [advokat B] muligvis har den formelle juridiske ret til salæret er, at han har været ligeglad med at honorere sine kontraktforpligtelser, hvilket har været til gene for både ham og hans klienter. Dette udgør i sig selv en overtrædelse af de advokatetiske regler.

Politianmeldelsen var grundløs, og [område] Politi afviste da også at foretage sig noget i sagen. For så vidt angår spørgsmålet om injurierende påstande henvises i det hele til den foreliggende dokumentation.

Indklagede:

Hovedklagen

[Advokat B] har påstået frifindelse og har til støtte herfor bl.a. anført, at [advokat A] blev bortvist, da han konstaterede, at [advokat A] havde formået bogholderiet til at refundere en

række driftsfremmede omkostninger, ca. 193 forhold i alt. Han indgav politianmeldelse den 12. juni 2012, og politiet rejste den 2. oktober 2012 sigtelse.

Efter bortvisningen anmodede [advokat A] om en række sager. [Advokat B] oplyste i den forbindelse, at forudsætningen for udlevering var, at [advokat A] enten bekræftede at være bemyndiget til at overtage sagen, eller at klienten bekræftede dette. Desuagtet rettede [advokat A], selv om der endnu ikke var gennemført en overdragelse, den 30. januar 2012 henvendelse til klienterne med et såkaldt denunciationsbrev med henblik på at formå klienterne til at betale salær til ham, som var optjent under ansættelsen hos [X Advokater]. [Advokat A] henviste i denunciationsbrevet til ansættelsesaftalen, som er fortrolig.

Selv om der var salærtilgodehavende i flere af de sager, der blev overdraget, valgte han at udlevere sagerne for efterfølgende at tage salærtilgodehavendet til inkasso. Samtlige sager er udleveret, såfremt klienten anmodede herom, eller såfremt [advokat A] oplyste at have et opdrag. Dette dog med det forbehold, at han havde ret til at tilbageholde sagerne i tilfælde af restance, medmindre dette medførte risiko for tab. Det bestrides, at han har undladt at udlevere sager efter behørig anmodning fra den pågældende klient eller [advokat A], og det bestrides, at han uberettiget har tilbageholdt sager. Det bestrides endvidere, at en eller flere klienter har lidt tab som følge hans adfærd. E-mailen af 20. januar 2012 fra [advokat A] kunne ikke danne grundlag for udlevering af sager, og [advokat A] blev gjort opmærksom herpå, bl.a. ved hans e-mail af 27. januar 2012.

Et gennemgående træk i de sager, hvor salærkravet blev taget til inkasso var, at klienterne gjorde gældende, at der var indgået mundtlige salæraftaler med [advokat A], som ikke støttedes af sagernes akter. Retten i [bynavn] fandt ved dom af 8. januar 2013 i en sag, at han var berettiget til at opkræve salæret, idet der ikke var ført bevis for, at kravet var overdraget til [advokat A].

[Advokat B] har endelig anført, at det vanskeligt at udlede, hvad [advokat A] egentlig klager over. [Advokat A's] adfærd både i relation til advokatskiftet og "denunciationskrivelsen" indikerer manglende viden om den retlige relation, som [advokat A] har haft som ansat advokat hos [X Advokater].

Modklagen

[Advokat B] har påstået, at [advokat A] har tilsidesat god advokatskik ved bl.a. i sin denunciationsskrivelse at have rettet henvendelse til klienter, som han vidste, var repræsenteret af [X Advokater] for herved at formå disse klienter til at foretage handlinger, som ikke var aftalt eller accepteret af ham, ved at have udleveret sin ansættelseskontrakt til klienter og ved at være fremkommet med injurier i sin klage til Advokatnævnet.

[Advokat B] har til støtte herfor særligt gjort gældende, at [advokat A] ved sin adfærd bragte klienter i vildfarelse, og at dette medførte, at klienterne blev involveret i retssager med deraf følgende ulejlighed og omkostninger, jf. bl.a. dom afsagt af Retten i [bynavn] den 8. januar 2013. Det er en skærpende omstændighed, at [advokat A] søgte at støtte ret på en ansættelseskontrakt, som overhovedet ikke havde relevans i forhold til klienterne, herunder deres "betalingsforpligtelse" for det arbejde, der var udført af [advokat A] under sin ansættelse hos [X Advokater]. Det må umiddelbart lægges til grund, at det er [advokat A], som har tilskyndet flere klienter til at klage til Advokatnævnet, og det virker i betænkelig grad som "aftalt spil", at de respektive klienter alle sammen skulle have indgået mundtlige salæraftaler, som det i øvrigt under sagerne har været vanskeligt at konkretisere, idet disse aftaler ikke understøttes af e-mails eller anden korrespondance.

Det er i strid med god advokatskik, at [advokat A], når han vidste, at [X Advokater] havde et tilgodehavende hos klienterne, på vegne af klienterne rejste indsigelse imod salærkravet og efterfølgende repræsenterede disse under retssagerne. [Advokat A] har herved befundet sig en både loyalitets- og interessekonflikt, når han det stod ham klart, at han loyalt skulle afgive vidneforklaring til støtte for [X Advokaters] påstand om honorarbetaling, herunder medvirke til behørig tabsbegrænsning. At [advokat A] senere valgte at udtræde af sagerne diskulperer ikke.

[Advokat B] har yderligere anført, at det fremgår af ansættelseskontrakten, at denne er strengt fortrolig parterne imellem, hvorfor det både er uværdigt og i strid med god advokatskik, at [advokat A] offentliggjorde ansættelseskontrakten på en sådan måde, at den kom til at indgå i en retssag vedrørende et salærkrav, hvor den pågældende klient var sagsøgt.

Det er uværdigt og stridende mod god advokatskik og i øvrigt injurierende, når [advokat A] i sin klage til Advokatnævnet anførte: *”... i stedet for at honorere disse dokumenterbart berettigede krav, at bortvise klager fra virksomheden med en til lejligheden opfundet beviselig løgnagtig begrundelse, og herefter udvise den kritisable adfærd som udgør grundlaget for nærværende adfærdsklage”*.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Hovedklagen

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet bemærkes indledningsvist, at klager, som udspringer af tvister, som alene kan henføres til advokatvirksomhedens interne forhold, herunder tvister mellem arbejdsgiver og lønmodtager, som udgangspunkt henføres til retsplejelovens § 126, stk. 4.

Flere af klagepunkterne i denne sag har imidlertid direkte tilknytning til sagsvaretagelsen, herunder klienternes risiko for at lide retstab, og Advokatnævnet finder på den baggrund, at en række af klagepunkterne skal henføres til retsplejelovens § 126, stk. 1.

Advokatnævnet finder, som anført af voldgiftsretten, at ansættelseskontraktens pkt. 8.5 må forstås på den måde, at bestemmelsen regulerer vilkårene for, at [advokat A] ved fratrædelsen kunne medtage sager omfattet af egensagsporteføljen. Med bemærkning, at den endelige fortolkning af ansættelsesaftalens pkt. 8.5 henhører under domstolene – eller i henhold til parternes aftale – voldgift, finder Advokatnævnet, at ansættelseskontrakten ikke på det foreliggende grundlag kan læses som et forbud mod, at [advokat B] kunne gøre salærkrav gældende for det arbejde, som var udført af [advokat A] i [X Advokaters] regi.

Det fremgår med tydelighed af sagen, at konfliktniveauet mellem [advokat A] og [advokat B] som følge af bortvisningen var højt. Begge advokater var imidlertid forpligtede til at

sikre, at sagerne til stadighed havde en sagsansvarlig advokat, og at risikoen for retstab blev elimineret.

Navnlig med henvisning til [advokat A's] e-mails af 24. januar 2012 til [Byretten] og 1. februar 2012 til Retten i [bynavn], og for så vidt angår sidstnævnte sag, [advokat B's] meddelelse i e-mail af 3. februar 2012 om, at sagen ville blive tilbageholdt til sikkerhed for et salærtilgodehavende, finder Advokatnævnet, at sagsoverdragelsen medførte risiko for, at klienter ville lide retstab, og at denne risiko må tilskrives [advokat B's] adfærd.

[Advokat B] har på den baggrund tilsidesat god advokatskik ved ikke straks at have udleveret sager vedrørende verserende retssager, hvori der var frister, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1. Advokatnævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at hensynet til klienterne var langt vigtigere end et eventuelt økonomisk mellemværende mellem de involverede advokater, eller [advokat B's] eventuelle salærtilgodehavende hos klienter i disse sager.

For så vidt angår øvrige sager, finder Advokatnævnet, at [advokat B] ikke har tilsidesat god advokatskik ved at rette henvendelse til klienterne med anmodning om oplysning om, hvem de fremover ønskede som advokatforbindelse. Advokatnævnet har herved lagt vægt på, at selv om opdraget som udgangspunkt er personligt, var sagerne i en årrække varetaget i regi [X Advokater]. Advokatnævnet har videre lagt vægt på, at klienterne fik et valg, og at der ikke var tale om, at en advokat overtog en sag fra anden advokat uden behørigt samtykke fra klienten.

Advokatnævnet finder heller ikke, at [advokat B] har tilsidesat god advokatskik ved at gøre salærkrav gældende mod klienter omfattet af [advokat A's] egensagsportefølje, idet der dog i visse sager, jf. ovenfor, ikke var grundlag for at udøve tilbageholdsret i sagerne eller ikke straks at effektuere overdragelsen.

Advokatnævnet finder videre, at det ikke er godtgjort, at [advokat B] har forsøgt at formå forsikringsselskaberne i retshjælpsdækningsager til at udbetale dobbelthonorar, ligesom det ikke er godtgjort, at [advokat B] ved at bekræfte en afdragsordning i en sag, handlede i strid med god advokatskik. Advokatnævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at aftalen

blev indgået, mens sagen endnu var i [X Advokaters] varetægt på grund af tilbageholdelsen.

Politianmeldelsen er ikke fremlagt for Advokatnævnet, men Advokatnævnet lægger til grund, at denne blev indgivet på [X Advokaters] brevpapir, og henfører på den baggrund handlingen til retsplejelovens § 126, stk. 1. Selv om det lægges til grund, som bl.a. anført i voldgiftskendelsen, at der var en liberal praksis omkring refusion af driftsfremmede udgifter, finder Advokatnævnet på det foreliggende grundlag, når henses til karakteren af visse refusionsposter, som nærmere gennemgået i voldgiftskendelsen, at [advokat B] ved indgivelsen af politianmeldelsen ikke gik videre end berettiget i den verserende bortvisningssag. At politiet senere frafaldt sigtelsen ændrer ikke herved.

Advokatnævnet finder, at [advokat A] ikke har den fornødne retlige interesse i at klage over et såkaldt ”administrationsbidrag”, hvorfor denne del af klagen afvises, jf. retsplejelovens § 147 b, stk. 3, og § 17, stk. 1, i bekendtgørelse om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandlingen af klager m.v. over advokater.

Advokatnævnet finder herefter, at [advokat B] har tilsidesat god advokatskik ved at have forsinket udleveringen af sagsakter vedrørende verserende retssager eller at have udøvet tilbageholdsret heri, uden at betingelserne herfor opfyldt, mens [advokat B] i øvrigt ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

[Advokat B] er senest ved Advokatnævnets kendelse af 27. februar 2013 pålagt en bøde på 30.000 kr. for tilsidesættelse af god advokatskik.

Da forholdet i nærværende sag er begået forud for ovennævnte afgørelse, og da en samtidig påkendelse skønnes at ville have medført en forhøjelse af sanktionen, udmåles en tillægssanktion, jf. princippet i straffelovens § 89.

Advokatnævnet pålægger derfor [advokat B] en tillæggsbøde på 10.000 kr. i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

[Advokat B] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Modklagen

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at [advokat A] ved sin denunciationsskrivelse af 30. januar 2012 til sine klienter var årsag til, at klienterne blev bragt i en unødigt tvivl om, hvortil skyldigt salær kunne betales med frigørende virkning, og at klienterne herved potentielt og i visse tilfælde aktuelt blev påført unødige omkostninger.

Med bemærkning, at spørgsmålet om hvem der er rette kreditor til salærkrav omfattet af egensagsordningen henhører under domstolene – eller i henhold til advokaternes aftale – voldgift, finder Advokatnævnet, at [advokat A] handlede i strid med god advokatskik ved på ikke tilstrækkeligt fast grundlag at oplyse, at betaling med frigørende virkning alene kunne ske til ham, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

[Advokat A] har ikke handlet uværdigt for en advokat ved at udlevere sin ansættelseskontrakt trods fortrolighedsklausulen, jf. retsplejelovens § 126, stk. 4. Advokatnævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at fremlæggelsen skete som led i [advokat A's] opgør med [advokat B] i forlængelse af bortvisningen.

Advokatnævnet finder endvidere, at [advokat A] ikke har handlet uværdigt for en advokat ved at varetage klienternes interesser i de af [advokat B] anlagte sager, jf. retsplejelovens § 126, stk. 4. [Advokat A] kan muligvis godt have været i loyalitetskonflikt i forhold til [advokat B], men han har ikke befundet sig i en interessekonflikt, som har haft betydning for en klient.

Advokatnævnet finder videre, at det ikke er godtgjort, at A i øvrigt har handlet uværdigt for en advokat, jf. retsplejelovens § 126, stk. 4.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [advokat A] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [advokat A] en bøde på 10.000 kr.

[Advokat A] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Advokat B] pålægges en tillægsbøde på 10.000 kr.

[Advokat A] pålægges en bøde på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Jørgen Lougart